Napsal uživatel Šaolín
Úterý, 14 Říjen 2003 04:00

Pardubická folková skupina Poupata se minulý týden rozhodla ukončit činnost ve své současné sestavě. Na webových stránkách Poupat se tato informace objevila společně s oznámením, že internetové stránky Poupat na adrese http://www.poupata.info/ samozřejmě zůstávají v provozu, mimo jiné také právě proto, abyste i nadále měli kde sehnat kapelní zpěvníky a cédéčka, z nichž některé už jsou ke koupi právě jen na těchto stránkách.

Oficiální vznik Poupat se datuje k roku 1992, kdy se členové stejnojmenného turistického oddílu rozhodli pro společné hraní a zpívání. Do původní party nepatřila tehdy pouze Andrea Troníčková (dříve Neumannová), kterou šťastnou náhodou pomohli bratrům Troníčkům objevit jejich rodiče.

Poupata se postupně sehrávala na všech možných akcích, trávila spolu hodně všedních dnů a víkendů (autor nikdy nezapomene na úplně první náhodné setkání a společnou cestu s nimi lokálkou po trati Chrudim - Pardubice) a úspěšně snášela pohrdavé přezírání ostatních pardubických kapel. Počty jejích příznivců postupně narůstaly, a tak se kapela pod tlakem jejich a ostatních lidí kolem kapely rozhodla v roce 1995 natočit svoje první CD a MC ***Řekni to písní***. Deska se stala doslova regionálním bestsellerem a o Poupatech se od této chvíle vědělo i ve vzdálenějších končinách, než bylo pardubicko a hradecko (ačkoli objevem roku v anketě časopisu Folk & Country se Poupata poprvé stala již v roce 1993).

Další desítky odehraných koncertů a přibývající léta pomohla Poupatům dospět, a vytrvalé cestování po festivalových a klubových scénách jim přineslo několik soutěžních vavřínů, mimo jiné například interpretační Portu v Ústí nad Labem nebo Krtečka na Zahradě ve Strážnici. To se psal rok 1997 a Poupata v tu chvíli již měla za sebou nahrávání své druhé desky ***Zimní pozdravy*** .
Na rozdíl od Řekni to písní již nejsou písně na Zimních pozdravech tolik naivní, Poupata zde vyspěla i melodicky a aranžérsky a jako šťastná se ukázala navázaná spolupráce s dalšími lidmi kolem kapely, například s Radkou Klečkovou, Vojtou Zíchou nebo Petrem Havrdou, což mělo Poupatům vydržet i do budoucna.

V roce 1998 již byla Poupata uznávanou mladou kapelou a ukázalo se, že jako jedni z mála (vedle Devítky, Aurisu nebo Jarretu) mají šanci za nějaký ten rok dostát svým plánům a zakotvit mezi českou folkovou špičkou. Skupina přicházela v nezměněné sestavě s novými a novými písněmi (*Letní, Malá mořská, O krok dál*), a tak se na jaře roku 1999 Novákovci a Troníčkovci (Andrea s Víťou se rozhodli spojit svatbu právě s výročním koncertem a zároveň křtem CD) vydali opět do studia, aby zde natočili třetí společnou desku

O krok dál
. Po malé odbočce u Gramofonových závodů, které vydaly Zimní pozdravy, vydal O krok dál Casey Růža, a deska se nejen velmi dobře prodávala, ale v anketě čtenářů časopisu Folk & country získala titul Deska roku 1999.

"Ani se nám tomu nechce věřit. Všechno se to tak nějak semlelo a už je to deset let, co jsme euforicky prožívali radost z prvních hudebních pokusů, podporováni neuvěřitelně tolerantním publikem složeným z našich příbuzných a kamarádů z turistického oddílu Poupata?," napsala si Poupata v roce 2002 do bookletu svojí čtvrté a poslední desky, kterou nahrála v původním složení. V tom samém roce vydala firma Folk & Country bilanční zpěvník, který jakoby uzavíral první - adolescentní - období Poupat. Za tím, jak několikrát Vít Troníček naznačil, mělo následovat období s již dospělou a naprosto profesionální tváří kapely. Prvním krokem do této éry měla být a bezesporu také je deska
Mezi černou a bílou
, která se stala autorským i interpretačním vrcholem této pardubické folkové skupiny. Písně *Nechce se mi domů, Malému princi*
, či
Zrcadla
(ze které pochází i název celého CD) jsou toho jasným důkazem.

Nedlouho po křtu Mezi černou a bílou však přichází první personální změna - na podzim roku 2002 z kapely odchází zpěvačka a zároveň nejmladší členka souboru Šárka Nováková. Ta je však v zápětí bleskově nahrazena zpěvačkou Zdenou Němcovou a kapela zdárně přestojí i další personální krizi na jaře 2003. Zdá se, že Poupata začínají konečně opět nabírat dech, když jako blesk z čistého nebe přichází v září 2003 zpráva o definitivním odchodu Andrey Troníčkové. Zdá se, že tato změna je nezvratná a kapela v současné sestavě ukončuje svoji činnost.

Co napsat dál? Nekladl jsem si v tomto článku za cíl stvořit Curriculum vitae Poupat a také mi nešlo o komentované zpravodajství událostí, které jsou příliš čerstvé na to, aby se komentovat daly. Písně Poupat mám a vždycky jsem měl rád a doufám, že ani vy ostatní, které písně Víti Troníčka i ostatních Poupat v minulosti oslovily, nezaložíte jejich desky do spodních šuplat svých diskoték. Poupata s námi prostě žijí dál a věřím, že ještě v budoucnu určitě žít budou.